

успѣхитѣ на баща си, а въ дѣйствителность съ цѣль, да ги покори и завладѣе, нападналъ ги и слѣдъ люти сражения, въ които не билъ по-щастливъ отъ баща си, се принудилъ да склучи съ тѣхъ миренъ договоръ, като сжщеврѣменно имъ оспорвалъ самостоятелността⁹⁵, за да има поводъ повторно да ги нападне и покори. Неуспѣхътъ на българитѣ билъ успѣхъ за сѣрбитѣ, които слѣдъ това присѣдинили и нѣкои отъ околнитѣ области и по този начинъ се приготвили за лютата борба, която имъ прѣдстояла да водятъ противъ българитѣ за запазване политичната си самостоятелность. Борисъ билъ по-щастливъ въ завоеванията си на югъ. Той безъ никакво съпротивление разширилъ своитѣ македонски владѣния и българската граница се разширила между гр. гр. Струмница и Солунъ, но не далеко отъ първия градъ. Източна Албания, която тогава била заселена съ словѣни, сжщо принадлежала на българитѣ и нейното завоюване сжщо било дѣло на Бориса⁹⁶. Той по миренъ начинъ и чрѣзъ договоръ получилъ отъ византийцитѣ областта Загорие⁹⁷, сжщата оная, която Юстинианъ II Ринотлитъ билъ по-рано подарилъ на Тервеля но която, вижда се, по-късно византийцитѣ пакъ усвоили.

Симеонъ. Царь Симеонъ, както и князь Крумъ, си поставилъ за задача да основе една голѣма българска държава съ столица Цариградъ, въ чийто съставъ да влизатъ всички южни словѣни и балкански народи, като сжщеврѣменно замѣсти византийския владѣтель въ правата му на източенъ императоръ. За реализиране на плана си той вѣщо се възползувалъ отъ настаналитѣ

⁹⁵ Ibid.

⁹⁶ Theoph. Bulg. Arch. IV, 201, 205.

⁹⁷ Cedr. II, 151.